

[KLIKNÍ PRO ODBĚR](#)

SOUTĚŽE

BONUSOVÉ MATERIÁLY

PRAKTICKÉ TIPY

NOVINKY ZE ŠKOLSTVÍ

A MNOHO DALŠÍHO

Přihlas se zdarma k odběru největšího školního newsletteru v ČR a už ti nic neuteče!

Děkujeme Vám, že jste podpořili projekt Literární zrcadlo!

Právě držíte v rukou materiál, který najde své místo nejen v hodinách literatury, ale také při domácím vzdělávání nebo ve volném čase žáků. Je navržený tak, aby učitelům usnadnil přípravu na výuku, a zároveň slouží jako pracovní list pro žáky. Stačí ho vytisknout nebo promítnout a může se s ním začít pracovat.

Cílem našich materiálů je podpořit čtenářské návyky žáků a zlepšit jejich dovednosti při práci s textem, ale hlavně je naučit o textu přemýšlet, zvládnout ho interpretovat a odnést si z něj i něco do života. Chceme těmito materiály podpořit osobní rozvoj žáků a pomoci jim objevit důležité morální hodnoty, jako jsou respekt, vděčnost a vzájemná podpora.

Každý pracovní list je zpracován podle třífázového modelu E-U-R (Evokace, Uvědomění, Reflexe), který nejlépe odpovídá přirozenému procesu učení. Aktivitty podporují otevřenou diskuzi, spolupráci a tvořivost. Jsou navrženy tak, aby si učitel mohl vybrat ty, které nejlépe odpovídají potřebám třídy. Úlohy navíc mohou sloužit jako práce pro rychlejší žáky nebo jako rozšíření tématu na doma.

Doufáme, že tento materiál bude bavit a inspirovat žáky i učitele a přinese radost z objevování literatury.

Těším se na Vaše reakce,

Adeřa z Literárního zrcadla

Aktivita č.1 První myšlenka

Přečti si následující text a zapiš **první myšlenku**, která tě k textu napadne.

**Vendula je blbá.
Říkají to všichni.
Co říkají všichni, je pravda.
Tak to je, ne?**

UVĚDOMĚNÍ

Aktivita č.2 Skupinová práce s textem

Vytvořte malé skupinky. Každá skupinka dostane svůj vlastní text. Společně si ho přečtete a domluvíte se na odpovědích na připravené otázky. Na úkolech spolupracujte, dejte hlavy dohromady - každý nápad se počítá!

Máš hotovo?

Prohlédni si ilustraci z knihy a zkus si představit, co se Vendule mohlo stát. Pomoz si tím, co vidíš na obrázcích, a převyprávěj příběh po svém.

Aktivita č.3 Prezentace skupin

Skupinky nyní postupně odprezentují svá řešení: ideálně se každý člen ujme prezentace jedné dílčí otázky, zatímco ostatní žáci pozorně naslouchají a propojují si klíčové informace o Vendulině příběhu. Zároveň si mohou dělat krátké poznámky o klíčových aspektech příběhu (motivy jednání, následky...).

Tip od nás

Dýchej a začni pomalu

Klidný nádech a výdech - až pak začni mluvit. Pomůže ti to se uklidnit a působit jistěji.

Nesnaž se být perfektní

Nevadí, když se trochu zakoktáš nebo zapomeneš slovo, to se stává každému. Ostatní ti fandí a nečekají na chybu.

Měj oporu

Můžeš si napsat pár bodů na papír.

Oční kontakt je kouzlo

Stačí se občas podívat na spolužáky nebo učitele. Tohle tvému projevu pomůže, i když se necítíš 100% sebevědomě.

Usměj se

Úsměv uvolní tebe i ostatní a vytvoří příjemnější atmosféru.

Ráno si Vendula natáhne kraťasy a triko. V kuchyni si vezme rohlík a fidorku. Do ruky džus, máma je kupuje, a vy Vendula měla vitamíny. Vendula vitamíny nesnáší. A tak si každé ráno bere z ledničky džus a na zastávce ho vyleje do kanálu. Máma je spokojená, protože džusy z ledničky mizí. Táta je spokojený, protože... asi protože bydlí někde jinde. S jinou mámou. A s jinou holkou. Vendula jí pracovně říká Kráva. Když k nim jede na návštěvu, tajně jí plive do pití. Pátek. Táta pro Vendulu přijde až ke škole. „Říkal jsem si, že bysme mohli na zmrzku,” usměje se na ni. Vendula je nejdřív ráda. Jenže pak si to namíří i pro tu druhou holku. Tu, co se nejmenuje Kráva, ale Karolína a „holky, mohly byste aspoň jeden víkend bejt v klidu?” protáhne táta tak otráveně, když se Vendula postaví doprostřed dveří, aby Karolína nemohla projít. „To je v pohodě. My se vyhneme,” šlápně Karolína Vendule na nohu a mile se na tátu usměje. Karolína vytáhne přihlášku do nějaké matematické soutěže a táta jí papír pyšně vyplní a podepíše. „Tebe matika moc nebaví, co?” otočí se Karolína k Vendule. „To asi nebudeš mít ani hudební sluch. Četla jsem článek, že lidi s hudebním sluchem mají hodně rozvinutý logický myšlení a jsou dobrý při práci s čísly.” Vendula se nadechne, ale druhá máma ji předběhne: „Karolínko, provokování si odpušť. Vendulka zase hezky kreslí, že?” Karolína se otočí k Vendule. „Promiň,” zakrouží očima. V hlase má vítězství. Vendula jí vlepí facku. Karolína ji chytí za vlasy. Dívky se svalí na zem, dospělí vyskočí od stolu, chvíli všichni ječí a přetahují se.

1. Stručně shrňte, co se odehrálo v textu, který jste přečetli.
2. Co se podle vás v příběhu pokazilo? Co konkrétně bylo nevhodné a nemělo by se to dít?
3. Zamyslete se, co odstartovalo nepříjemný moment. Co mohlo být spouštěčem události?
4. Navrhněte krátké řešení, jak se dalo situaci předejít nebo ji alespoň zmírnit.
5. Stručně vypíšte, co jste se dozvěděli o Vendule a jejím životě. (události, zájmy, vlastnosti...)

Ve škole hodí Vendula tašku na lavici. Sedí sama. Učitelce se to hodí, protože to volné místo vedle Venduly dává za trest. Opisuješ? Vyrušuješ? Sedíš s Vendulou. Dneska to schytá Oliver. Může si za to tak strašně moc sám, že to snad bylo schválně. Jenže Oliver přece Vendulu nesnáší. Každý ji nesnáší. Každý se volnému místu vedle ní vyhýbá. Oliver se uraženě složí na židli vedle Venduly. A pak. A pak, a pak, Vendula tomu nemůže uvěřit. Pak Oliver zvedne hlavu a po straně na ni mrkne. Poslední hodinu je angličtina. Oliver je v pokročilejší skupině. Vendula ne. Samozřejmě. „Počkej.“ ozve se za Vendulou, když si balí věci. Oliver se na ni znova usměje. „Sedneš si pak k nám na obědě?“ Vendula je nadšená. Zvládne jenom vykultit oči a krátce kývnout. Jak kdybych byla našťavaná nebo něco, vyčítá si pak při angličtině. Radost jí to ale nezkaží. Kdyby věděla, co bude, neusmívala by se. Kdyby věděla, co bude, zaklapla by učebnici a po hodině by šla rovnou domů. Bez oběda. Bez zklamání. Tohle člověk ale nikdy neví, a tak po zvonění Vendula první vystřelí ze třídy.

První vletí do jídelny. U Oliverova stolu je volné místo. Jedno. Pro Vendulu. Ještě chvíli je Vendula šťastná. Ještě chvíli. Pak Adéla zvedne tašku a posadí ji na volnou židli. „Sorry, tady už někdo sedí,“ našpulí pohrdavě pus. Vendula ztuhne. „Jo, sorry. Fakt budu radši sedět vedle špinavý Adéliny tašky než vedle tebe,“ kousne si i Lucie. „Ale Oliver...“ začne Vendula a zmlkne, protože jinak by se rozběčela. „Co já?“ zvedne Oliver konečně oči. Vítězoslavně se ušklíbne. „Sis jako chtěla sednout k nám? Ty?“

Vendula se otočí. Chce si odnést táč s polévkou a školním rizotem ke stolu k oknu, ale zakopne. Možná noha od stolu. Možná Luciina noha. Možná Venduliny vlastní nohy, protože teď zrovna je ani necítí. Nejdřív sletí na zem přibory. Pak polévka. Pak rizoto. Nakonec se mezi střepy složí Vendula.

1. Stručně shrňte, co se odehrálo v textu, který jste přečetli.
2. Co se podle vás v příběhu pokazilo? Co konkrétně bylo nevhodné a nemělo by se to dít?
3. Zamyslete se, co odstartovalo nepříjemný moment. Co mohlo být spouštěčem události?
4. Navrhněte krátké řešení, jak se dalo situaci předejít nebo ji alespoň zmírnit.
5. Stručně vypište, co jste se dozvěděli o Vendule a jejím životě. (události, zájmy, vlastnosti...)

„Naše škola vyhlásila výtvarnou soutěž. Přihlásit se může jakýkoliv žák, pravidla vám vysvětlí vaše třídní učitelka, obrázky budete odevzdávat také jí. Během června porota vybere dvacet nejlepších kreseb, které budou celý příští rok viset ve vitríně ve vstupní hale.“ Když se za ředitelem zavřou dveře, rozhlédne se učitelka po třídě. Všichni se okamžitě začnou překřikovat. Musí obrázky kreslit ve škole, nebo doma? Je nějaké téma? Mají používat pastelky, nebo vodovky? Může to být koláž? Může to být na počítači?

Pak zvedne ruku Vendula. Mohla by se přihlásit i ona? „Ty určitě,“ zaječí Ela. Třída se rozesměje. „Prosím tě, Vendulko,“ sjede učitelka Vendulu pohledem. „Ty si radši nejdřív oprav známky. Nevím, kdy chceš malovat, když by ses měla především učit. A teď už se uklidníme. Otevřít sešity, prosím.“ Neřád zaprská.

Na konci školního roku odemkne zástupkyně ředitele vitrínu. „Špendlíky. Kde jsem nechala špendlíky,“ mumlá si pro sebe. Nejspíš v kanceláři, protože se otočí a na chvíli zmizí. Vítězné kresby zůstanou rozložené na podlaze. Jsou dobré. Vendula si je pečlivě prohlíží. Z náprsní kapsy jí vykukuje Neřád. „Ty bys to nakreslila líp,“ špitne. Vendula se zamyslí. „Třeba by ty obrázky šly nějak vylepšit,“ otočí Neřád hlavičku

k Vendule. „Třeba jo,“ říká si Vendula. Rozhlédne se kolem. Sáhne do tašky. Vytáhne zbytek malinové šťávy od svačiny. A potom celou lahev vylije na obrázky. Ani jeden jediný nezůstane suchý. Všechny jsou růžově mokré a lepí. Neřád se směje. Vendula zdrhá.

1. Stručně shrňte, co se odehrálo v textu, který jste přečetli.
2. Co se podle vás v příběhu pokazilo? Co konkrétně bylo nevhodné a nemělo by se to dít?
3. Zamyslete se, co odstartovalo nepříjemný moment. Co mohlo být spouštěčem události?
4. Navrhněte krátké řešení, jak se dalo situaci předejít nebo ji alespoň zmírnit.
5. Stručně vypište, co jste se dozvěděli o Vendule a jejím životě. (události, zájmy, vlastnosti...)

Všichni si vesele povídají. Strkají do sebe. Honí se, celí šťastní, že dneska se neučí, dneska se jede na výlet. Vendule je to dost jedno. Venku nebo ve třídě, všude je to na nic. Adéla skočí před Vendulu a posměšně k ní napřáhne dlaň: „Všechno nejlepší. Pátek, bláznů svátek. Kytku teda nemám, sorry. Utrhnem jí cestou kopřivu?“ otočí se na spolužáky. „To na ni budeš jenom koukat?“ zasyčí Neřád ze zadní kapsy batohu.

Děti spokojeně pochodují. Hulákají na sebe. Smějí se. Pak se učitelka zastaví. Vyhlídka. Svačina. Děti dostanou rozchod a několik posledních příkazů. „Hlídejte si čas, odchod bude v půl dvanácté! Ať stihneme odjezd autobusu. Jestli se opozdíte, odjedeme bez vás! Vendulko. Slyšelas?“ přísně se podívá na Vendulu. „Proč furt já?“ vzteká se Vendula. „Aby ses nezbláznila,“ utrousí Adéla. Vendula toho má pro dnešek tak akorát dost. „Co kdyby ten odchod zmeškala učitelka? Učitelka a její mazlíčci?“ nadhodí Neřád nadšeně. Vendula souhlasí.

Popojde k vyhlídce. Učitelka se přehrabuje v tašce. Na kameni za sebou má položený mobil. Vendula natáhne ruku a rychle ho schová do rukávu. Zamíří k batohům, děti je před svačinou naházely na hromadu ke stromu. Vendula se nad nimi skloní. Nenápadně do jednoho z nich strčí učitelčin telefon a znovu se posadí. Pak už to jde jedno za druhým. V půl dvanácté učitelka nařídí odchod. Když nenajde mobil, půjčí si Oliverův a prozvoní se. Jeden z batohů zazvoní. „Adélo!“ vydechne učitelka. Adéla se šokovaně brání. Kamarádi se od ní odtahují. Oliver se baví. „Mělas ho aspoň vypnout, ne?“ Adéla na něj sprostě zaječí. Učitelka slíbí Adéle důtku a vydá se na zastávku. V autobuse k sobě nikdo Adélu nepustí. Adéla stojí a polyká slzy. Vendula se na sedačce kroutí.

1. Stručně shrňte, co se odehrálo v textu, který jste přečetli.
2. Co se podle vás v příběhu pokazilo? Co konkrétně bylo nevhodné a nemělo by se to dít?
3. Zamyslete se, co odstartovalo nepříjemný moment. Co mohlo být spouštěčem události?
4. Navrhněte krátké řešení, jak se dalo situaci předejít nebo ji alespoň zmírnit.
5. Stručně vypište, co jste se dozvěděli o Vendule a jejím životě. (události, zájmy, vlastnosti...)

Vendula by měla být na výtvarce. Není. Sedí doma a brečí vzteky. Pak sní tabulku čokolády a celé odpoledne kouká do mobilu. Večer přijde máma. Od dveří zavolá: „Ahoj, zlato!“ Posbírá bundu a boty, které Vendula nechala hozené u dveří.

„Jak bylo ve škole?“

„Blbě,“ zavrčí Vendula. Maminka zvedne obočí.

„Blbě, protože tam chodí sami blbci,“ vrčí Vendula dál.

„Snad ne,“ snaží se máma, „aspoň jeden jedinej normální tam snad musí bejt.“

Vendula nesmlouvá. „Ani. Jeden. Jedinej. A jsou na mě hnusný!“

„Jak jako hnusný?“ zpozorní máma.

„Hnusný prostě! Nemluví se mnou! Nechtěj se mnou sedět! Když se mnou kamarádí, tak jenom jako!“

„Hele, brzdi. Že se s tebou nekamaráděj, je nepříjemný, to jo, ale kamarádění nikomu nemůžeš nařídít. Já myslím, jestli ti tam někdo fakt ubližuje?“

Vendula váhá. „Ubližuje?“

„No ubližuje, tyjo, Vendulíno, když nevíš, jestli ti ve třídě někdo ubližuje, tak asi neubližuje. Berou ti věci třeba? Bije tě někdo? Nebo nevím, zničil ti někdy někdo něco?“

Vendule nikdy nikdo nic nezničil. Ani nesebral. Ani ji nikdy nikdo neuhodil. To by si zkusili, říká si Vendula.

Jenom prostě Vendula každý den obědvá sama. Jenom je pokaždé poslední, koho vyberou na vybíjenou, a otráveně u toho kroutí očima. Jenom spolužáci vždycky ztichnou, když si k nim Vendula stoupne do hloučku. Jenom se posměšně šklebí, když na ně promluví. Jenom prostě nemá nikoho, od koho by mohla o hodině opisovat a s kým by mohla o přestávce jít na záchod.

1. Stručně shrňte, co se odehrálo v textu, který jste přečetli.
2. Co se podle vás v příběhu pokazilo? Co konkrétně bylo nevhodné a nemělo by se to dít?
3. Zamyslete se, co odstartovalo nepříjemný moment. Co mohlo být spouštěčem události?
4. Navrhněte krátké řešení, jak se dalo situaci předejít nebo ji alespoň zmírnit.
5. Stručně vypište, co jste se dozvěděli o Vendule a jejím životě. (události, zájmy, vlastnosti...)

Tentokrát táta Vendulu před školou nevyzvedne. Sejdou se v parku. U jezírka je husto dětmi a divokými kachnami.

„Když jsi byla malá, chodilas sem hrozně ráda,“ vytáhne tatínek pytlík s ovesnými vločkami. Vendula pohrdavě odfrkne. „No, to už teda muselo bejt hodně dávno.“ Tatínkovi zvadnou ramena. Snaží se ale dál. „Nebo se můžem projít. Třeba ke stánku pro limonádu a pak někam do trávy, hele, vzal jsem i deku. A karty, kdyby sis chtěla zahrát. Máme celý odpoledne.“

Vendula zaprská. „Kde máš Karolínu? Karty přece hraješ hlavně s ní, ne? Stejně to je jenom záminka, chceš řešit školu, co?“

Tatínka síla Venduliny reakce upřímně překvapí. „Chtěl jsem se zeptat na školu, to jo, no. Evidentně tam nejseš úplně v pohodě. Když to proberem, třeba něco vymyslíme.“

„Proč bych s tebou měla cokoliv probírat? Klidně se dál raduj ze svojí báječný a skvělý Karolínky, matematický hvězdy, co žádný problémy nemá!“

„Co se furt taháš Karolínu? Co má její matika společnýho s tebou?“ zvýší hlas i tatínek.

Vendula dupne. „Nic! Karolína se mnou vůbec nic společnýho nemá! Proto jsi taky s ní a s její mámou, ne? Moje máma taky nebyla v pohodě, žes od ní utek?“ Vztekla si otře oči, ještě aby se teď rozbřečela.

„Vendulko, že už nejsem s tvou mámou, v žádným případě neznamena, že bych nechtěl bejt s tebou!“ Táta si přidřepne, aby Vendule viděl do očí. „Mám tě hrozně rád. A samozřejmě mě zajímá, co děláš a jak se cejtíš. To je přece jasný.“

Vendula se odvrátí. Slzy už neutírá. Tečou jí po tvářích až na bradu. Chtěla by se k tátovi přitulit, ale když se jí táta dotkne, zlostně jeho ruku setřese.

1. Stručně shrňte, co se odehrálo v textu, který jste přečetli.
2. Co se podle vás v příběhu pokazilo? Co konkrétně bylo nevhodné a nemělo by se to dít?
3. Zamyslete se, co odstartovalo nepříjemný moment. Co mohlo být spouštěčem události?
4. Navrhněte krátké řešení, jak se dalo situaci předejít nebo ji alespoň zmírnit.
5. Stručně vypište, co jste se dozvěděli o Vendule a jejím životě. (události, zájmy, vlastnosti...)

🧐 Aktivita č.4 Analýza příčin a následků

V textu každé ze skupin jsme našli řadu informací z Vendulina života. Vaším úkolem je nejprve k ilustraci vepsat všechny **klíčové informace** o Vendule a jejím životě. Následně proveďte dvojí analýzu: promyslete, které události vznikly v důsledku Vendulina vlastního rozhodnutí a jednání, a které se naopak odehrály mimo její kontrolu (tedy takové, za které si nemůže sama). Označte je dvěma odlišnými barvami. U vybraných klíčových událostí také určete, co bylo jejich **příčinou** a jaké měly **následky** pro Vendulin další život (tyto souvislosti můžete označit šipkami nebo spojnicemi). Jaký je řetězec příčin a následků ve Vendulině životním příběhu?

Aktivita č.5 První myšlenka

Přečtěte si krátký citát z knihy a poté se vraťte k prvnímu cvičení. Změnil se váš pohled na Vendulu? Souhlasíte stále se svou původní myšlenkou, nebo se vám něco vyjasnilo? Svůj názor odůvodněte.

**Vendula je blbá.
Říkají to všichni, a co říkají všichni, je pravda.
Nebo ne?**

Máš hotovo?

V knize vystupuje postava Neřáda, tajemného společníka Venduly, který ji svádí k nevhodnému a zlomyslnému chování. Zkuste nakreslit, jak by podle vás mohl Neřád vypadat.

No a jsme na konci, dobrá práce!

Aktivita č.6 Společná diskuze

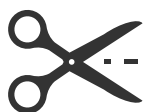
Usaďte se do kruhu - vytvoříme si bezpečný prostor pro otevřenou diskusi. Společně budeme přemýšlet nad následujícími otázkami. Každý má právo na svůj názor, proto se nebojte zapojit a sdílet, co si myslíte. Naslouchejte si navzájem s respektem.

Otázky k zamyšlení

1. Měl někdo právo nazvat Vendulu „blbou“? Svůj názor krátce okomentuj.
2. Co se podle tebe skutečně skrývalo uvnitř Venduly (jaké emoce, slova, otázky nebo pochybnosti)? Komu je podle tebe chtěla sdělit?
3. Jakou radu bys dal někomu, kdo se chová špatně a je zlý na ostatní, protože prožívá těžké období?
4. Setkal ses s tím, že se někdo nechoval nejlépe, protože neměl dobrý den nebo procházel složitým obdobím? Jak jsi reagoval a co sis z toho odnesl?
5. Kdy jsi naposledy jednal jako nejlepší verze sebe sama a kdy jsi naposledy nejednal tak, jak bys chtěl? Co můžeš udělat, abys to napravil?
6. Má podle tvého názoru každý právo volby - odpovědět vlídně nebo zle? Jak takové rozhodnutí ovlivňuje naše vztahy?

Nastavujete pravidla ve třídě?
Pověste na třídní nástěnku citát, který
žáky každý den podpoří a připomene jim,
co je skutečně důležité. Postupně
přidávejte i další citáty z našich materiálů.

Jedna věta může ublížit nebo
potěšit. Volba je vždy na nás.

PŘÍKLADY MOŽNÝCH ŘEŠENÍ

Materiál je navržen tak, aby žáky motivoval a podporoval jejich zájem o učení. Cílem je, aby si z hodiny odnesli pozitivní zážitek a pocit úspěchu ze své snahy. Proto společně vytváříme takové prostředí, ve kterém jsou chyby běžnou součástí procesu učení a zpětná vazba je vždy konstruktivní. Materiál nabízí příklady možných řešení a směrů uvažování, nikoli jedinou správnou odpověď. Vítáme různorodost nápadů a oceňujeme kreativní přístupy žáků.

TEXT 1

1. V příběhu vidíme Vendulu, která ráno tajně vylévá džus, který jí kupuje její maminka, svým způsobem jí lže a podvádí. Taťka už snimi nebydlí a má novou partnerku a dceru Karolínu. V pátek přijde táta pro Vendulu do školy, ale vezme s sebou i Karolínu. Holky se moc nemusí, začnou se popichovat a nakonec se poperou, až musejí zasáhnout dospělí.
2. Myslím si, že největší problém bylo to, že se holky navzájem schválně provokovaly. Vendula stála ve dveřích, Karolína jí schválně šlápla na nohu a pak ji ponižovala poznámkami. Facka a tahání za vlasy jsou určitě chování, které by se dítě nemělo.
3. Podle mě spouštěčem bylo, když táta přivedl Karolínu na „společnou zmrzku“ bez předchozí domluvy a Vendula ji cítila jako vetřelce. Situace v rodině je velmi napjatá a citlivá, protože táta opustil svou předchozí rodinu. Karolína svým krokem na nohu a poznámkami o matice jen přilila olej do ohně.
4. Podle mě by táta měl napřed strávit čas s Vendulou osamotě a teprve pak plánovat setkání všech dohromady. Vendula mohla místo facky říct, že jí to vadí, nebo odejít od stolu. Karolína se mohla zdržet posměšných poznámek. Dospělí mohli rychleji zasáhnout slovně, než došlo na fyzické napadení. Také se celé situaci dalo předejít vyjasněním si rozvodu a odchodu od rodiny, ubezpečení, že má táta Vendulku rád, aby se necítila ostrčená.
5. Žije s mamkou, rozvod rodičů, nevlastní sestra, potají vylévá džus, je výbušná, žárlí na Karolínu, nemají spolu dobré vztahy, Vendula občas vybuchne, je vztahovačná, je smutná., ráda kreslí...

TEXT 2

1. Ráno ve škole učitelka posadí Olivera „za trest“ k Vendule, která jinak sedí sama a je outsider. Oliver na ni nečekaně mrkne a po hodině ji pozve, aby si u oběda přisedla k jeho partě. Vendula se těší, ale v jídelně ji Adéla s Lucií ponižují, Oliver se přidá a vysměje se jí. Když Vendula utíká k jinému stolu, zakopne, rozbije táč a skončí na zemi mezi střepy a jídlem.
2. Podle mě šlo hlavně o cílenou šikanu: Oliver dal Vendule falešnou naději, aby ji pak veřejně ponižil, a jeho kamarádky ji úmyslně urazily. Také učitelka používá „sezení u Venduly“ jako trest, což posiluje, že je vyčleněná.
3. Myslím si, že to odstartovalo ve chvíli, kdy Oliver dostal trest a rozhodl se „zábavně“ zradit Vendulu před partou. Předtím už bylo napětí kvůli tomu, že místo vedle ní je považované za ostudu, takže stačilo málo, aby se to zvrhlo.
4. Například kdyby paní učitelka přestala používat Vendulu jako trest a místo toho ji v kolektivu podpořila, necítila by se Vendula vyčleněná. Oliver se mohl chovat férově a místo posměchu jí opravdu podržet místo. Vendula by si mohla s kamarády promluvit o tom, jak se cítí. Možná se trochu zamyslet nad sebou, jestli neudělala v minulosti něco, za co ji ostatní nemusí.
5. Sedí sama, spolužáci se jí vyhýbají, touží po uznání a kamarádství, je citlivá, rychle se nadchne (ale i snadno zraní), je trochu nešikovná (převrhla táč), cítí se ostrčená a smutná, možná se jí líbí Oliver, nemá moc dobré vztahy s třídní učitelkou, nejde jí angličtina...

TEXT 3

1. Ve škole nejdřív ředitel vyhlásí výtvarnou soutěž a předá slovo třídní učitelce, která má žákům vysvětlit pravidla. Všichni se překřikují dotazy, a když se přihlásí Vendula, Ela ji hned zesměšní a učitelka ji okřikne, že by si radši měla opravit známky. Ke konci roku zástupkyně ředitele připravuje vítězné obrázky do vitríny, ale nechá je chvíli bez dozoru na podlaze. Vendula si je prohlíží, Neřád ji hecuje a ona v návalu křivdy vylije malinovou šťávu na všechny kresby, takže je zničí a pak uteče.
2. Podle mě bylo špatně, že učitelka i spolužáci Vendulu hned shodili a vůbec ji nepodpořili. Úplně přes čáru ale je, že Vendula z pomsty úmyslně zničila cizí výherní práce.
3. Myslím si, že to celé odstartovala chvíle, kdy učitelka před třídou veřejně zpochybnila Vendulinu schopnost soutěžit a třída se jí smála. Že někdo Vendule připomněl její špatný prospěch. Tahle křivda v ní zůstala a později, když viděla vítězné obrázky ležet bez dozoru, vybuchla. Chtěla se pomstít. Myslela si, že když ublíží někomu jinému, tak jí bude lépe.
4. Například kdyby učitelka reagovala povzbudivě a nabídla Vendule pomoc, místo aby ji zesměšnila, Vendula by neměla důvod cítit se odstrčená. Škola měla vítězné práce lépe hlídat a celkově budovat prostředí, kde se nikdo nepodkopává. Vendula by mohla mluvit o svých pocitech s dospělým, kterému věří, místo ničení cizích věcí.
5. Vendulu baví kreslit, má špatné školní výsledky, spolužáci se nestydí se jí vysmát nahlas, není oblíbená, je zraněná, touží po uznání,

TEXT 4

1. Třída jede na školní výlet a všichni jsou nadšení, jen Vendula zůstává stranou. Adéla si zní utahuje s „pátkem bláznů“ a učitelka ji opět zvlášť napomíná, aby nezmeškala odchod. Vendula se nechá přesvědčit „Neřádem“, ukradne učitelčin mobil a tajně ho schová do Adélinu batohu. Když pak učitelka telefon hledá, přivolá ho pomocí Oliverova mobilu a batoh zazvoní, Adéla je obviněna a učitelka jí slíbí důtku. Cestou zpět v autobuse se od Adély každý odtahuje, zatímco Vendula se tiše kroutí na sedačce.
2. Učitelka s Adélou si z Venduly zase dělaly srandu před celou třídou, rýpaly do ní, takže měla pocit, že na ni všichni pořád útočí. Jenže nejhorší věc pak udělala sama Vendula: ukradla učitelce mobil a schovala ho do Adélinu batohu, aby to vypadalo, že ho ukradla Adéla. To ale opravdu přehnala, byla to krádež a lež. Potom se podle mého názoru kroutila proto, že jí to bylo líto, ale nepřiznala se.
3. Myslím si, že spouštěčem byla Adélinu ponižující „blahopřejná“ poznámka + to, že učitelka opakovaně cílí pokyny na Vendulu. Podle mého názoru se nahromadila frustrace, kterou Vendula cítila už dlouhodobě a vyřešila ji pomstou. Myslela si, že když ublíží někomu jinému, tak jí bude lépe.
4. Adéla si určitě mohla ušetřit svoji poznámku. Vendula ale nemusela reagovat tímto stylem. Vendula si měla s někým promluvit o tom, jak se cítí. Ty „nevyřešené“ záležitosti jí nutily do věcí, které jsou už opravdu přes čáru. Možná mohla také absolvovat konzultaci s odborníkem, který by jí lépe poradil, jak zvládat tlak a „žertíky“ ostatních.
5. Je nešťastná, nemá vyřešené záležitosti, které ji trápí, nezvládá svoje emoce (nutí ji to k činům, které jsou přes čáru), reaguje mstivě, není úplně zkažená (kroutí se na sedačce, nemá z toho dobrý pocit), není čestná, je zoufalá a proto dělá špatné věci, cítí se odstrčená, je terčem posměchu

TEXT 5

1. Vendula se u lla z výtvarné výchovy, doma se vyplakala, protože byla nešťastná + snědla tabulku čokolády (aby zajedla smutek). Celé odpoledne projížděla mobil. Když máma přijde z práce, Vendula si stěžuje, že ve škole jsou na ni všichni zlí, nechtějí s ní mluvit, sedět ani kamarádit. Její mamka zkoumá, jestli jí někdo přímo ubližuje, ale ukáže se, že jde „jen“ o to, že Vendulu spolužáci dlouhodobě ignorují a vyčleňují. Je vidět, že to Vendulu trápí.
2. Spolužáci Vendulu vynechávají ze společných aktivit (obědy, hry, hloučky) a posměšně reagují, kdykoli se přidá. Tahle sociální izolace není viditelná jako facky nebo krádeže, ale psychicky bolí stejně a vytváří pocit, že nikam nepatří. Vendule je to líto a určitě trpí pocity samoty, proto se doma izoluje do sebe, obviňuje ostatní, zajídá své pocity a kouká do mobilu.
3. Dlouhodobé přehlížení a tiché posměšky se nashromáždily a vyústily v to, že Vendula školu raději vynechala a užívá se doma, je jí to líto. Poslední kapkou mohlo být další osamělé odpoledne nebo chvíle, kdy ji zase vybrali poslední na vybíjení.
4. Vendula potřebuje podporu dospělých: mohla by střídání učitelkou nebo školním psychologem otevřeně probrat, jak se ve škole cítí. Škola by měla nastavit pravidla proti sociálnímu vylučování, učitelka by si mohla promluvit s dětmi. Máma může Vendulu motivovat ke kroužkům, kde potká nové kamarády a ukáže, v čem je dobrá. Vendula by měla více komunikovat o svých pocitech místo jídla a mobilu a izolování se, to jí v ničem nepomůže.
5. Neoblíbená, osamocená, nešťastná, nepochopená, zajídá své špatné emoce, touží po přátelství a přijetí...

TEXT 6

1. Táta se s Vendulou sejde v parku, bere vločky pro kachny, deku a karty, aby sni strávil odpoledne. Vendula je ale našťavaná, hned vytáhne Karolínu a obviní tátu, že ho zajímá víc ona, protože je „dokonalá“. Když se táta zeptá na školu, Vendula vybuchne, křičí, že sním nic řešit nechce, a nakonec se rozpláče; tátovu pokusu ji pohladiť se vztekle vysmekne. Ve skutečnosti ale touží po objetí a lásce.
2. Vendula a táta spolu mluví v podstatě jen výčitkami, ona ho bodá kvůli Karolíně, on ztrácí trpělivost a zvyšuje hlas. Nikdo druhého pořádně neposlouchá, takže se zklidného odpoledne stane hádka plná slz a nepochopení. Vendula trpí nějakým pocitem, že je Karolína lepší a bojuje s ní o přízeň otce.
3. Hlavním spouštěčem bylo, když táta nadhodil téma školy. Vendula to hned spojila s Karolínou, připomněla si pocit, že je „ta horší“, a její žárlivost vybuchla. Dlouhodobým spouštěčem je, že táta rodinu opustil a Vendule chybí jeho přítomnost.
4. Táta mohl začít úplně jinak: nejdřív jen poslouchat, jak se Vendula má, a až pak opatrně přejít ke škole. Vendule by pomohlo, kdyby zkusila říct, co přesně ji trápí, místo útočných vět o Karolíně. Oba by si měli vyjasnit, co bylo opravdovým důvodem odchodu od rodiny a začít společně trochu lépe fungovat v bezpečném a láskyplném prostředí.
5. Žárlivost na Karolínu, chybí jí táta, neumí komunikovat o svých pocitech, když je uražená nebo rozzlobená, dělá přesný opak toho, co chce, stydí se za své problémy, je smutná...

Další oblíbené materiály

